

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangelium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

Sátáni akadályok

"Elakartunk menni hozzátok, kiváltképpen én Pál, egyszer is, kétszer is, de a sátán megakadályozott minket." (II. Tessz. 2,18)

Az öskeresztyén gyülekezetek szertették és tisztelték Pál apostolt, de nem mindenhol egyformán. Korinthusban ellenkeztek vele és Galáciában azt híresztelték róla, hogy nem

teljesjogú apostol. Ez bizonyára bántotta. Tesszalonikában más volt a helyzet. A testvériség állhatatos hitben és példás szeretetben élt és a nagy apostolhoz osztatlan szívvel ragaszkodott. Lelki atyjuknak tekintették és valahányszor Tesszalonikába ment, a gyülekezet lelkesedéssel fogadta. Ez megérteti velünk az apostol vágyakozását, őket újból felkeresni.

Kétszer készült Tesszalonikába menni, de az útiterve akadályba ütközött. Ebben nincsen semmi feltűnő, akadályok felmerülése mindennapi jelenség. Ez esetben azonban nagyon feltűnő az apostolnak az a megjegyzése, hogy szándékát a sátán akadályozta meg. Ezt határozottan állítja. Ebből az a tanulság szűrhető le, hogy a lelkünk ellenségének módjában áll, a hitélet terén nehézségeket támasztani és utunkba akadályokat gördíteni. Ennek a lehetőségét tehát számba kell venni.

De valljuk be őszintén, hogy van rá eset, amikor a lelkiéletünk megakadása nem a sátánra vezethető vissza, hanem a saját hibánkra. Luther Márton ennek lehetőségét egyik prédikációjában egy tréfás megjegyzéssel szövézte. Azt mondta, hogy az ördög nála járt, panaszt emelni a hívők ellen. Azt panaszolta, hogy a gyülekezet tagjai minden elakadásukért őt okolják, még azért is, ami nem az ő cselszövése, hanem a hívők hibája. "Testvérek", mondta Luther a gyülekezetének, "legyünk igazságosok még az ördöggel szemben is, ne igyekezzünk a saját hibánkat a sátán nyakába varrni!" A nagy refor-

mátornak ez az ötletes intelme egy figyelemreméltó tényre utal, arra tudniillik, hogy a hitéletünk megakadása többféle okokra vezethető vissza.

Az egyik oka például az lehet, hogy maga az Úr emel gátat a törekvésünknek. Esetleg azért, hogy káros túlbuzgóságunkat lefékezze, vagy pedig azért, hogy az akadályok leküzdése által a hitünk erejét gyarapítsa. A leggyakoribb eset azonban az, amikor az Úr azért támaszt nehézséget, mert a mi akaratumk ellenkezik az Ő szent akaratával.

A lelki megakadásnak egy további oka némely esetben mi magunk vagyunk. Az ügybuzgóság ellanyhulása, az áldozatkészség csökkenése, a Szentlélek intelmének a mellőzése és még sok egyéb mulasztás összehatalmadozik és megakaszt. Az előrehaladást ilyenkor felváltja az egyhelyben való taposás. Egy nagyon aggasztó tünet, mert a megállást nyomon követi a visszahanyatlás. A kerékpározó csak addig tarthatja magát a nyeregben, amíg a gépével előrehalad; mihamar megáll vele, lebillen róla. A lelkiélet egysúlya is egy ehhez hasonló törvényszerűségnek van alávetve: előre haladni, vagy visszahanyatlani — e kettő közt nincsen középállapot.

A mennyfelé vezető úton felbukkanó akadályok legtöbbjeit azonban a sátán gördíti elénk. Akadályainak célja, az Istenhez vezető utat mindenáron eltorlaszolni. A sátánnak egy ilyen ősrégi torlasza például a képtelenség. A kísértő első szava, mellyel Ádámot és Évát megkörnyékezte, egy képtelenségtámasztó kérdés

AZ ÉRZELEM SZONETTJE

Láttam érzésben az el nem mondhatót.
Lelkem átáradt idők peremén —
S megálltam Isten fénylő tenyerén.

S szólt hozzám Ő, az örök szerető-hő:
(Szava nem dörgés, de édesen lágy)
Hozzám találtál? Ó, epedő vágy?

S én, a jelentéktelen kicsi atom,
Nem is adhattam volna Neki mást...
Mint zengő dalokban hálaadást.

S amint daloltam Istennek tenyerén,
Dalom ujjongva áradt a fénybe,
Elbeszélhetetlen örök létbe.

Hornik György

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905

Editor — Szerkesztő:

DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$5.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:

Mrs. Maria Szerencsy

P. O. Box 5873, Cleveland, Ohio 44101

FONTOS: Címváltozást, kérjük, jelent-
sék Mrs. Mária Szerencsy lapkezelőnek.

Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

volt: "Csakugyan azt mondta az Isten...?" Ma is így tesz, amikor az üdvkereső fülébe súgja: Csakugyan létezik Isten? — Csakugyan van örök élet? — Csakugyan Isten szava a Biblia? — Csakugyan meg kell térni?

Ha a sátán az üdvkeresővel szemben a kételytámasztással nem ér célt, taktikát változtat és egy másik torlással próbálkozik: a döntés elhalasztásával. Igen — ismeri el —, meg kell térni, de ezzel még ráérsz! Minek sietni? Hisz az Isten kegyelme örök. Fontold meg alaposan a dolgot és ne hamarkodj el semmit!

Ha az üdvkereső ezen az akadályon is áttör és megtér, a sátán újból ott terem, sok más akadállyal. Az egyikkel megakasztja a hívó ember helyes időbeosztását. Annyi mindennel foglalkoztatja, annyi sürgős ügyet támaszt és annyiféle szórakoztatást nyújt, hogy a lelkiélet ápolására és Isten országának építésére alig jut idő.

A pénzügyeink terén is állít akadályokat. Túlságosra fokozza az igényeinket, rábír felesleges kiadásokra és ebből kifolyólag az Úr ügye kárt szenved. A sok kiadások és törlesztési költségeink annyira emésztik a jövedelmünket, hogy az Isten szent ügyére vajmi kevés jut belőle, és néha még az sem.

A tétlenség torlaszával a sátán a

gyülekezet misszió-tevékenységének igyekszik gátat vetni. Az ördög szereti a tétlent hívót. Nem bánja, ha nem tesz semmi rosszat, csak jót ne tegyen. Az ölbetett kezű jámborság nem zavarja nagyon, mert tudja, hogy a tétlenség torlaszával is eléri ravasz célját: megakadályozni Krisztus Evangéliumának a térhódítását. Alattomosan besurran a gyülekezet munkamezejére és ott felállítja a kényelem, az álszerénység és a közömbösség torlaszait. Amely gyülekezetben a sátánnak ez a fondorlata sikerül, a helyzet így fest:

Krisztusról bizonyosságot tenni? — Ehhez nincsen bátorságunk. Lelkeket az Úrhoz vezetni? — Erre nincsen rátermettségünk. Istentiszteletre hívogatni? — Ezt rendszerint elfelejtjük. Közreműködni az énekkarban? — Ehhez nem elég szép a hangunk. A vasárnapi iskolában munkálkodni? — Ehhez nem értünk. Vallásos irodalmat terjeszteni? — Erre nincsen pénzünk. Betegeket látogatni? — Erre nem jut idő. — Mások terhét hordozni? — Ehhez nincsen erőnk. És így tovább; a sátni akadályoknak se szeri, se száma.

Az Isten országa konok ellenségének célkitűzése tehát, az Evangélium diadalútjának megakasztása azáltal, hogy akadályokat támaszt és torlászokat emel. Mit lehet ez ellen tenni? — Pusztán magunk erejéből semmit. Luther Márton az *Erős vár a mi Istenünk* című énekében helyesen mondja: "A saját erőnk mitsem ér, mi csakhamar elesnénk, De küzd értünk a hős vezér, kit Isten rendelt mellénk!" A gyarló erejű ember egymaga nem képes hadat viselni a sötétség fejedelme ellen, de a golgotai Hős, az Úr Jézus Krisztus vezérlete alatt győzelmet arathat a sátán minden ármánykodása felett.

Kedves olvasóim, vessük bizodal- munkat tettere készen és teljes hittel a mi Urunk és Megváltónkba, aki az édenkerti kígyó fejét eltaposta, és kérjük Tőle segítő kegyelmét, valahányszor a lelkünk ellensége megakasztani kísérel. Ha gyarló erőnket és kevés tudásunkat szintén az Isten országa szolgálatába állítjuk, azt fogjuk tapasztalni, hogy a Szentlélek fuvalatától a sátánnak minden akadálya, miként egy kártyavár, összeomlik.

Lant Emil

MA!

*Erődet egy napra kérem.
Uram, ma áldd meg életem,
de csak azt add meg énnekem,
amire ma van szükségem!*

*Minden napnak más a terhe.
Új gondot hoz minden új nap,
s ma nem tudhatom, hogy holnap
mit mérsz, Atyám, gyermekedre.*

*De egyben bizonyos vagyok:
megújuló hűségemben.
Ma is az hordozott engem,
s holnap is rátalálhatok.*

*Ma légy velem Szentlelkeddel,
hogy a kötelék, mely veled
összeköti életemet,
holnapig se szakadjon el!*

*Hiszen irgalmas, hű kezéd
új meg új szabadítással
szövi szüntelenül által
napjaimat, életemet.*

*Lépésről, lépésre vezet.
Minden gondom rávethetem,
amíg egyszer megtehetem
legutolsó lépésemet.*

T. E.

Megjelent az

EZER KALÁSZ
című könyv

A könyv Spurgeon igehirdetéseiből gyűjtött tartalmas, oktató mondasok foglalatja.

A mondasokat, "kévéket" Lant Emil testvérünk gyűjtötte össze. Az igen szép kiállítású könyv (72 oldal) a németországi Evangéliumi Iratmisszió kiadásában jelent meg.

Érdeklődők írjanak:

Rev. Emil Lant

1484 Alameda Avenue
Cleveland, Ohio 44107

MÉG KAPHATÓ!

a

"KORNYA KRÓNIKA"

Ára: \$2.00

Megrendeléseket küldjük e címre:

Rev. George B. Balla

332 S. E. Bianca Drive,
Palm Bay, Florida 32905

Szemle

TÍZ ÉVVEL EZELEŐTT a szokásos évközi prédikátor és diakónus gyűléseket beszüntették. Az ok az érdeklődés hiánya volt. Misszióknak menetének a zavartalan fenntartása miatt szükség volt ezekre az évközi összejövetelekre. Egyik konvenciótól a másik konvencióig hosszú idő telt el a szövetségünk vezetősége rajta akarta tartani ujjait az ügymeneten és ha kellett, intézkedni kívánt a sürgős megoldást igénylő kérdések felett. Az évközi, vagy központi gyűlések megszűntek. A tíz-tizenkét év előtti tipikus lemondó hangulat és felfogás okozta ennek az áldásos és szükséges összejöveteleknek a feladását. "Alig van már magyar." "Kár erőltetni a magyar munkát!" — hallottuk innen-onnan. A valóság azonban az, hogy tíz-tizenkét évvel ezelőtt voltak magyar missziót szerető magyarok, de nem voltak olyanok elég számban, akik ezeket a missziót szerető magyar testvéreket bátorították volna.

MEGLEPETÉSÜNKRE ÉS ÖRÖMÜNKRE a régi érdeklődés és misszió szellem felelevenedését látjuk az 1974. évben. Megkezdődött az éledés azzal, hogy a vagyoniügyi bizottság mellett (amely a Bethesda Otthon alapszabályai szerint köteles összeülni évenként) a misszió és irodalmi bizottság is életbevigőnek tartotta, hogy évközben 2—3 napra összeüljön. Ha az egyik intézmény megérdemli, hogy évközben is foglalkozzanak vele, az Úr ügye, a misszió és az evangéliumi irodalom még inkább megkívánja, hogy testvéri megbeszéléseket folytassunk ennek az ügynek az előreviteléről. 1972-ben volt egy áldásos és gyümölcsöző misszió bizottsági ülés Detroitban. 1973-ban Palm Bayben gyűlt össze ugyanezen bizottság. Ez évben a misszióbizottság nem mehetett Palm Baybe, de az Úr különös gondviselése folytán a georgiai Atlantában talált igen alkalmas helyet a gyűlésre február 19—22 között. Egy testvérünk áldozatkészsége tette lehetővé a gyűlés összehívását és elszállásolását és a déli baptista szövetség bel-

misszió társasága nyújtott vendégszerető módon alkalmas tanácskozási helyiséget. A vagyoniügyi bizottság gyűlésén egy kivételével minden tag jelen volt, három helybeli nyugalmazott prédikátornak, mint vendégnek a bevonásával. A misszióbizottság ülésén egy kivételével szintén minden tag jelen volt. Vendégként, különös misszió ágak megbeszélésére, jelen volt négy testvér. Mindkét bizottság ülése hasznos és

eredményes volt. A megnyugtató dolog az, hogy a két bizottsági ülésen 22—25 testvérünk együtt volt, elmélkedett, tanácskozott és tervezett. Ezek a gyűlések igazolják azt, hogy misszióknak még nem ért az út végére. Misszióknak él és halad előre. Az alábbi két kép mutatja az ülésen résztvevő testvéreket. A képek Dr. Haraszi Sándor felvételei. A gyűlések lefolyásáról a következő számban bővebb leírást közlünk.

A misszióbizottság ülése Atlantában.

A vagyoniügyi bizottság ülése Palm Bayben.

“NE HAZUDJATOK...”

“Eszitek a hazugság gyümölcsét” — int Hoseás próféta (10:13), illetve rajta keresztül az Úr, hiszen tudjuk, hogy “sohasem ember akaratából származott a próféta szó, hanem a Szent Lélektől indítatva szólottak Isten emberei” (II. Pét. 1:21). Való az égi intés: a hazugság gyümölcsét esszük, a hazugság következményeit viseljük összeünk bűnbeesése óta, amikor hallgattak, a Sátán-kígyó szavára: “Bizony, nem haltok meg!” (I. Móz. 3:4), ha esztek a gyümölcséből, hanem “olyanok lesztek, mint az Isten” (u.o. 5. v.). A bűnök bűne, minden további bűn eredője tehát a hazugság. Ez az ősbűn, amelynek örökletes következménye, hogy “minden ember hazug”, miként azt már a Zsoltáríró leszögezi (Zsolt. 116:11) és Pál apostol is megismétli e szavakkal: “Nincs igaz egyetlen egy sem” (Róm. 3:10.). Mert a bűnben születést ember el nem kerülheti és ez a hazugság bűnével való veleszületést jelenti. Minden bűn közül a hazugság van ilyenformán leginkább rántkapadva. Imádkozó folytonos résenállással az egyéb bűnbe beleesést el lehet kerülni. A hazugság velünk született bűnéből azonban csak kikerülni lehet. A gyermek még alig tud beszélni, de már hazudik, letagad, eltér az igazmondástól, vélt előnyökért. És ha elméjének érlelődésével, Isten kegyelméből, eljut a megigazulás útjára: ez az út, mint azt már a neve is mutatja, számára az igaz beszéd, igaz gondolat és igaz cselekvés útja lesz: *kiút* a hazugságból.

Emberi gyarlóság, hogy mivel a hazugság a legáltalánosabb, legelterjedtebb bűn: a legtöbb ember nem is igen tekinti bűnnek. A legtöbb ember úgy él, hogy ha minden kisebb-nagyobb hazugságát rá lehetne bizonyítani és a hazugságot a földi törvények hasonló szigorral büntetnék, mint a lopást, akkor egész életét börtönben tölthetné. Roppant szerencséje tehát az embereknek, hogy a földi törvények a hazugságot általában — a hamis esküt és a házasságzédelgést kivéve — nem büntetik, szabad folyást engednek neki az élet mindennapos gyakorlatában. Ezért van, hogy még a naponként

imádkozók és a rendszeres templombajárók jórésének sincs bűnbánata, lelkiismeret furdalása a hazugság elkövetése miatt, ha annak nincsenek súlyosabb következményei. A “füllentés”, mint amilyen a valóság némi megtoldása, vagy elhallgatása, önmaguknak igen könnyen, másoknak is elég könnyen elnézik a más-ként tiszta életű emberek is. Végeredményben azt mondhatjuk, hogy a hazugság olyan megszokott velejárója lett az életnek, afféle “szükséges rossz”, mint a légszennyeződés, amely ha nem túl nagy, akkor figyelembe se vesszük.

A bűnököt azonban Isten másként mérlegeli, mint az emberek. Igéjéből azt látjuk, hogy Őelőtte a hazugság a legsúlyosabb bűnök egyike, amely — ha bűnbánattal le nem vetkezzük — kizár az üdvösségből. “Künn maradnak az ebek, a kuruzslók és a paráznák és a gyilkosok és a bálványimádók és mindazok, akik szeretik és cselekszik a hazugságot.” (Jel. 22:15.) Akik hajlamosak a hazugság elnézésére, figyeljenek fel végre rá, hogy minden bűn nincs is felemlítve az üdvösségből kizárók között, de a hazugság ott van, egyenrangúsítva így a gyilkossággal, tehát főbenjáró bűn. Ekként is bünteti a végítélet Ura, amint ezt Igéje mondja: “A gyáváknak (— t. i. a hitüket megvallani gyáváknak —) ellenben és a hitetleneknek, az utálatosoknak és gyilkosoknak és paráznáknak és kuruzslóknak és minden hazugnak: azoknak a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz részük, ami a második halál.” (Jel. 21:8.)

“Mindens hazugnak” ez a sorsa, jegyezzük ezt meg jól. Isten tehát nem tesz különbséget kis hazugság és nagy hazugság között.

Már a Mózesnek adott isteni törvények között is ott van: “Ne orozzatok, se ne hazudjatok és senki meg ne csalja az ő felebarátját.” (III. Móz. 19:11) Az orzást, vagyis lopást, meg a csalást a földi törvény is bünteti. Ezekről tehát az emberek jobban tartózkodnak, mint a hazugságtól. De íme: Isten, a mi legfőbb bíránk a hazugságot semmivel sem tartja kisebb bűnnek. Azt is éppúgy tiltja. És ez ellen a tilalma

ellen sem lehet vétetni, mert “ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrentésában bűnös.” (Jak. 2:10.)

Minden hazugság a Sátántól ered, az ő sugalmazására, mert ő a “hazugság atyja”, ahogyan azt maga Jézus mondotta (Ján. 8:44.), azt is kinyilatkoztatván, hogy “Én vagyok az út, igazság és az élet.” (Ján. 14:6.)

Jézus az igazság és a Sátán a hazugság. Ezt tudatosítva figyelmezzünk az Ige tiltó parancsára: “Ne hazudozzatok az igazság ellen” (Jak. 3:14.). Az következik ebből, hogy minden hazugság a Sátán szolgálata. És hogy minden hazugság Jézus ellen irányul, mert Ő az igazság.

Akik Krisztus követését választották, azok részére külön hangsúlyozottan is ott az Ige parancsa Pál apostol levelében: “Ne hazudozzatok egymásnak, mivel levetettétek az óembert, cselekedeteivel együtt.” (Kol. 3:9.)

Tehát aki még hazudik, az még nem jár Krisztus útján. A legkisebb hazugság is a Sátán útjára lök vissza.

Legyen ezért a jelmondatunk: “Igazságot követvén szeretetben” (Ef. 4:15.) mert ez Krisztus követése. Az igazság a fegyver és a szeretet a páncél, amelyek ma és mindenkor a biztos oltalmat jelentik a Sátán minden hatalma ellen.

Dr. Sima Ferenc

IGAZ TÖRTÉNET

A floridai Fort Meyersben a városi vízműveknek feltűnt, hogy a helybeli Riverside Baptist Churchben október hóban túlsok vizet fogyasztottak. A vízművek vezetősége kérte a gyülekezetet, hogy vizsgálta meg szerelővel a templomban levő vízvezeték hálózatot, hátha valahol csőrepedés van. Kitűnt, hogy nincs semmi baj. A sok alámerítésre kellett a sok víz. A *Florida Baptist Witness* a (floridai baptisták lapja) javasolta, hogy ha a vízszámla túl magas lenne, ott van a Mexikói-öböl. Hozzátette még a lap: melyik baptista gyülekezet vezetősége nem bánná, ha náluk is ilyen problémák állnának elő?

“Ha elvről van szó, állj erősen, mint egy szikla. Ha ízlésről, ússz az árral.” (Jefferson Tamás)

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konf. elnök: Balla B. Györgyné

Alelnök: Tatter Vilmosné

Pénztáros: Kish Ernőné

A házasságtörő asszony

János ev. 8:1—11. v.

Ez a jelenet az Úr Jézus földi pályafutásának egyik legnehezebb, de egyszersmind egyik legtanulságosabb része. A három évi ígéhirdetés utolsó szakaszában történt, mikor az ellentét már igen feszült volt Jézus és a vallásoskodó világ vezetői között. A 6. versből megértjük, hogy a jelenetet, főleg a Jézus elleni gáncsoskodásból rendezték a zsidók, remélvén, hogy most ellentétbe hozzák, vagy a törvény világos utasításával, vagy az általa hirdetett szeretettel. A zsidók az 5. vers szerint valami szóbeli választ vártak, ehelyett azonban az Úr Jézus egy váratlan cselekedettel válaszolt nekik. Ha a zsidók az ótestamentumra támaszkodtak vádolásukban, Ő is az ótestamentum szerint cselekedett. Mit jelenthet az, hogy szóbeli válasz helyett *„Lehajolván, az ujjával ír vala a földre?”* (6. vers). Ez nem jelenthet mást, mint amit Jeremiás 17:13 versben olvassunk: *„A kik elpártolnak tőlem, a porba íratnak be, mert elhagyták az élő vizeknek kútfejét, az Urat!”* Az Úr Jézus tehát az Igében maradt és a jelenlévők neveit írta a porba.

A vádoló írástudók és farizeusok még egy erőfeszítést tesznek s őt szorgalmazva kérdezik (7. vers). Erre is egy váratlan, eddig soha nem hallott választ kapnak: *„Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ. És újra lehajolván, írt vala a földre.”* (7—8. v.). Nem gondoltak rá, hogy Isten az ítéletet sohasem bízta olyanokra, kik titkon vagy nyíltan bűnökben, vagy éppen ugyanazon bűnben leledzenek, amit elakarnak ítélni a másikon. E szavak után Jézus némán folytatta a nevek írását a porba.

Jézus meglepő válaszához és neveik felírásához, most egy harmadik tényező is járult, t. i. a lelkiismeretük vádolása. Ezt a hármast terhet már nem bírták tovább, hanem abbahagyva úgy az asszonyvádolást, mint Jézus faggatását, *„egymásután kimenének a vénektől kezdve mind az*

utolsókig és egyedül Jézus maradt vala és az asszony a közepén állva” (9. v.). Az Úr Jézus színe előtt tehát nemcsak az asszonynak, hanem a vallásos világ hivatalos vezetőinek hasonló bűnei is nyilvánvalókká váltak. Ugyanekkor a vádlókból is vádlottak lettek. Az asszony bűnét az írástudók, ezeket pedig Jézus leplezte le.

Az asszony és a vele egyformán bűnös zsidó vezetők azonban kétféleképpen viselkedtek a leleplezés után Jézus előtt. Utóbbiak elszökdöstek onnan, míg az asszony ott maradt állva. Ő is elmenekülhetett volna, hiszen az Úr Jézus ebben őt éppúgy nem akadályozta meg, mint az írástudókat. Ő azonban napvilágra jött bűne dacára is ott maradt. Eltávozáván az összes vádoló, tagadhatta, vagy mentegethette volna is a bűnét az asszony, de egyiket sem tette, hanem ezek helyett az Úr Jézust *„Urának”* nevezte (11. v.). Az elmenekült írástudók Jézust nem Uruk-nak, hanem csak *„Mester”*-nek szólították. Az asszony viselkedésében két fontos mozzanat van; egyik, hogy mentegetődzés nélkül ott maradt Jézus előtt, a másik pedig, hogy Őt Urának nevezte. Az írástudók viselkedéséből éppen ez a kettő hiányzott. Nem tehettek volna rosszszabatt, minthogy nyilvánvalóvá lett bűneikkel együtt, beismerés nélkül elmenekültek.

Az így magára maradt asszonynak három dolgot mond Jézus: 1.) én sem kárhoztalak; 2.) eredj el; 3.) többé ne vétkezzél. Az Úr Jézus elé járuló minden beismerő bűnös, *ma is e három választ nyeri.*

Jézus első jövetelével nem ítéletet, hanem csakis kegyelmet gyakorolt, az ítélettételt második, dicsőséges eljövetelében fogja gyakorolni, amint azt Ő maga és apostolai világosan kijelentették. A beismerő bűnös Jézus előtt minden bűnei vádolásától megszabadul *„a vénektől kezdve az utolsókig”*. A bűneitől megszabadult embert Jézus visszaküldi a világba,

a mindennapi életbe, hogy ott most már bűn nélkül folytassa pályáját, mígnem majd ismét és örökké az Úrral lehet. (II. Kor. 5:6—8.)

Az Úr Jézussal találkozó, beismerő bűnös élete ezen találkozás után megváltozik, míg a titkolódzás bűnösöské változatlanul folyik tovább. Végül pedig minden bűn elintézés alá kerül. Aki ez életben, bármilyen címen kikerüli a Jézus előtt való nyílt beismerést, azt nem hagyják el az ő bűnei, hanem tovább követik őt életben, halálon át, mígnem vele együtt megjelennek *Isten ítélő széke* előtt, hol a Jézustól elmenekült bűnösök nem kegyelemben, hanem igazságban ítéltetnek meg. (Jelenések 20:12—15. v.) A Szentírás semmi más helyet és módot nem ismer a bűn elintézésére, mint a kegyelemből való felmentést, Jézus által, halálunk előtt, az asszony példája szerint, vagy az igazságos Isten előtti elítélést halálunk után. A bűnös ember ugyan szeretne még valami más megoldást is, valami fokozatos lassú tisztulást, de ilyet Isten nem rendelt számára.

A jelenetből az is világos, hogy az Úr Jézushoz való igazi viszony és bűneink elintézése nem tanoknak ismeretén és hirdetésén, nem is Krisztusról és beszédeiről való ismereteinken, hanem az Ő előtte való magatartásunkon fordul meg. A bibliai keresztyénség nem tudomány, hanem egy Krisztushoz való helyes magatartás.

Boldog, ki ez életben őszintén és nyíltan megáll bűneivel Krisztus előtt, mentegetődzés nélkül, megszomorodván azokon, mert a nagy apostol szerint:

„az Isten szerint való szomorúság, üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez.” (II. Kor. 7:10.)

Dr. Kiss Ferenc írásaiból.

Imáink formáját megszoktuk. Nem ártana változtatni rajta. Mi történe, ha egyik reggel így imádkoznánk: *„Uram mit tehetek ma éretted?”*

Az igazság legkitartóbb barátja az *Idő*, legnagyobb ellensége az *Előítélet*, és állandó társa az *Alázat*.

C. C. Colton

Misszió mezőkről...

IRODALMI ALAPRA befolyt összegek

1974. január 22-től

Mr. Emery Szabó, Garetsville, O.	\$ 6.—
Mrs. Elisabeth Molnár, Bridgeport	5.—
Mr. Joseph Lenart, Perth Amboy	5.—
Mr. Stephen Geney, Newtown Sq. Pa.	1.—
Canton, Ohio-i gyülekezet	30.—
Mr. Albert Taller, St. Catherines, Can.	5.—
Mrs. Margaret Szabó, Winnipeg, Can.	5.—

"A jótékonyságról pedig és az adakozásról el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten." (Zsidók 13:16. v.)

Szerencsy Mária
irodalmi-pénztáros

1974. január 6-tól

IRATMISSZIÓRA adakoztak:

Mrs. J. Molnár, Lincoln Park, Mich.	\$ 5.—
N. N. Bethany Church, Clev., Ohio	1.—
Mrs. Mary Lehotay, Laval City, Que. Canada	10.—
Bethany Church Cleveland, Ohio	12.50

"Mert a ti munkátoknak jutalmavan." (II. Krón. 15:7.)

Szerencsy Mária
irodalmi-pénztáros

SZEMÉLYI HÍR

Vér Ferencné nőtestvérünk 1973. december 27-én ünnepelte 80. születésnapját. Daytonban él Petrik testvérnő, aki ugyancsak 80 éves. (December 10-én született.) A két testvérnő együttesen ünnepelte a születési évfordulót. Különös jelentőséget adott Vér testvérnő 80. születésnapjának az ünnepléséhez az a kitüntetés, ami érte ünneplő testvérünket: Richard Nixon, az Egyesült Államok elnöke és felesége szép üdvözlő kártyával lepték meg. (Vér testvérnőnk leánya, Ilonka és veje a Fehér Házban dolgoznak. Ilonka a leveleket vizsgálja át és férje író.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség minden tagja örömmel veszi a hírt, hogy Vér testvérnő jó egészségben megérte ezt a szép kort és egy emberként óhajtja üdvözölni kedves testvérnőnkét. Az Úr éltesse és áldja még sokáig.

IMAHÉT TORONTÓBAN

Az Evangéliumi Hírnök 1973. dec. 15-i száma közölte az imahét programot, de vele együtt azt a kedves javaslatot is megtette a szerkesztő testvér, hogy "a tér és idő ne legyen akadály a hívők előtt az imádkozásban". Örömmel számolhatunk be testvéreinknek arról, hogy az új év első teljes hetében, január 6—13-ig a torontói gyülekezet tagjai minden este együtt voltunk. Pedig még az időjárás is ellenünk volt, mert éppen ezen a héten olyan nagy havazás volt, hogy a földalatti vasutat kivéve minden közlekedésben nagy fönnakadások voltak. Ennek ellenére, amikor a legkevesebben voltunk, akkor sem csökkent a létszám harminc alá. Pedig vannak olyan testvéreink, akik 25 mérföldet autóznak, hogy eljussanak az imaházhoz. De mi megszívleltük a jó tanácsot, sem idő, sem tér nem volt előttünk akadály.

Értékessé tette egész heti együtt-létünket az, hogy két este dr. Haraszi Sándor testvér, a Misszió Bizottság elnöke szolgált közöttünk az igével, és buzdított az imádkozásra. Amióta megoldódott Torontóban a lelkipásztor kérdés, azóta ritkábban látogat el hozzánk Haraszi testvér. Ezért döntött úgy a gyülekezetünk, hogy mint a Misszió Bizottság Elnökét kérjük arra, és egyben meghívjuk, hogy évenként legalább két alkalommal tegyen látogatást nálunk. Erre nézve ígéretet is kaptunk.

Imaheti együttlétünk áldásosságához hozzájárult az, hogy Cserepka János, misszionárius testvérünk is egy este szolgált közöttünk. Cserepka testvérék Bolíviából való hazaérkezésük után még egy évig, 1974. júniusáig a külmisszió szolgálatában állnak, mert járják a kanadai baptista gyülekezeteket és beszámolókat tartanak a bolíviai misszió munkájukról. A torontói gyülekezet testvérisége már két alkalommal hallgatta és nézte végig a fényképekkel illusztrált érdekes és színes beszámolót.

Nem csoda, hogy jelentésemet örömmel írom, hiszen az imaheti

program a hívők örömeiről szólt. Estéről estére különböző területre vezetett el bennünket az ige, és tette szívünkre annak lehetőségét, hogy minden körülmények között a Krisztusban megváltott ember megtarthassa örömeit. Ez az öröm a szívben lévő boldog bizonyosságból fakad: van megváltott életünk, van üdvösségünk Jézus Krisztusban.

Így tudott bennünk elmélyülni a tiszta, Krisztusban megalapozott öröm az imahéten. Meg kellett látnunk az ige alapján azt, hogy az igazi öröm az, ha mi tudunk tenni másokért, és adni valamit másoknak. Ezért lehet öröm a szolgálat és bizonyosságtétel. De azt is meg kellett látnunk, hogy lehet örülni a megpróbáltatásokban is, mert van lehetőség a Krisztusban való győzelemre, és a hitben megerősödére. Itt foghatnak össze a hívők egységesen, egymást támogatva és segítve.

Végül még azt is nagy hálaadással vettük tudomásul, hogy örülhetünk Krisztus visszajövetelén. Eddig majdnem féltünk, ha erről beszéltek nekünk, és most megéreztük annak igazi örömeit, hogy mi úgy várhatjuk Jézust: Jövel Uram, mihamar. Úgy szeretnénk készülgetni Krisztus visszajövetelére, mint akik tudják, hogy életüket letették az Ő kezébe, és kegyelme elégséges lesz ahhoz, hogy azon a napon elhangozzék: "Jól vagyon jó és hű szolgám, menj be a te Uradnak örömeibe".

A mi imaheti együttlétünk után volt még egy másik kedves alkalom is. Évek óta hagyomány már itt Torontóban, hogy az ökumenikus imahetet együtt fejezik be a Torontóban lévő magyar egyházak. A Vaughan Road-i magyar református templomban gyülekeztünk össze mintegy háromszázan az öt magyar egyház tagsága. Központi gondolatunk ez volt: "Jézus Krisztus az Úr". Katolikus részről Molnár Miklós, protestáns részről Viczián János szolgált az igével. Olyan énekeket énekeltünk, amelyeket minden gyülekezet tagsága ismert. Közösen imádkoztunk, sőt még mindenek után hosszasan el is tudtunk egymással beszélgetni, mert az volt a meggyőződésünk, hogy tényleg nekünk mindnyájunknak egy Urunk van: Jézus Krisztus. A Torontóban

A torontói gyülekezet zenekara.
Vezényel Burzuk János.
(Tóth Béia felvétele)

A torontói gyülekezet énekkara.
Vezényel Hortulányi Gedeon.
(Tóth Béia felvétele)

lévő magyar lelkészek arra kértek bennünket, hogy ha Istenünk éltet, akkor 1975-ben mi rendezzük meg

ezt a záró ökumenikus áhítatot, ami-
re mi nagy örömmel vállalkoztunk.
Így tette az Úr megáldottá és

örömteljessé számunkra az 1974-es
év kezdetét itt Torontóban.

Viczán János

90% of Downtown Churches Dying, Says Sociologist

By Dan Martin

Dallas (BP)—Ninety per cent of the downtown churches in the United States are dying, a New York sociologist said here.

The downtown church, according to Ezra Earl Jones, a sociologist with the department of research and survey for the United Methodist Church's Board of Global Ministries, is "Old First Church," a unique institution, different from any other urban church.

"Just because a church has a lot of money and property isn't a sign it's successful," said Jones. "Many are dead but haven't been buried yet," he added.

Jones told the Urban Strategy Council of the Baptist General Convention of Texas here that his study revealed 90 per cent of the downtown churches in America are failing.

The only church with more problems than the downtown church is the "Old Second Church" in a deteriorating neighborhood near the downtown area, Jones said. "Old

Second Church" is tied to its community," he explained.

He noted sociological changes of a "negative character" are affecting the downtown churches.

"First is transportation," he said. "Expressways take you away from downtown. Mass transit usually isn't good.

"Then, crime is increasing in the downtown area. People say it isn't growing any more in downtown than in the suburbs, but fear of crime is greater in the downtown area," he added.

He cited one church which advertised on its bulletin a high quality music program.

"Down in small print is a notice that armed police guards protect the parking lots," he said.

"A third factor is that the downtown is hurting economically. It has less of what it used to have," Jones said.

He drew an analogy: "It used to be retail and business. Now it is business with some retail. A downtown church as a social institution

is like a retail store in that it requires people to be physically present to do what it is that we have to do. It requires people to come."

Mrs. GOLDIE GRACE SHOSTOCK
Dayton, Ohio

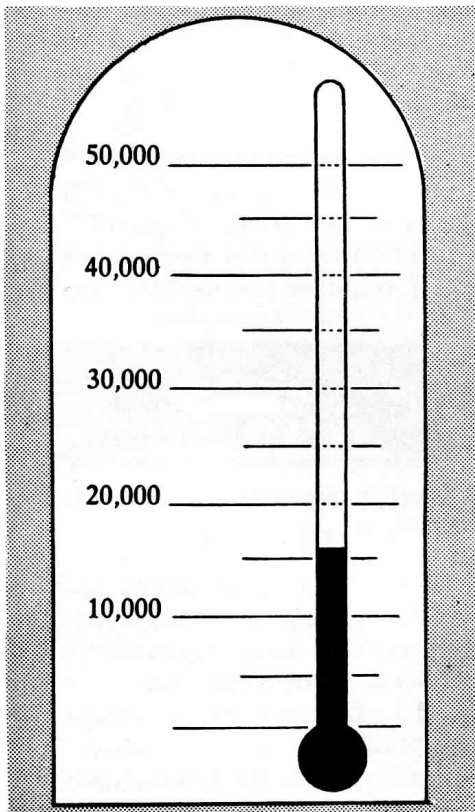
1974. január 27-én szólította haza az Úr fentnevezett testvérnőnk. Nőtestvérünk baleset következtében fejezte be földi életét. Leánykori neve, Balogh Grace, néhai Balogh István prédikátor testvér leánya. Gyászolja férje, két fiú testvére, két leánya és egy unoka. Különösen érintette Grace hirtelen eltávozása az édesanyát, özv. Balogh Istvánnét. Elhunyt nőtestvérünk tetemét a daytoni Memorial Park Cemeteryben helyezték nyugalomra. Az Evangéliumi Hírnök olvasói osztoznak a család fájdalomban és az Úr vigasztaló kegyelmét kívánják.

özv. Balogh Istvánné címe: Mrs. Julia Balogh, 222 Castlewood Ave., Dayton, Ohio 45405. Ismerősei keressék fel részvétnyilvánító leveleikkel.
Vér Ferenczné

HITBŐL GYŐZELEMRE THE \$50,000 FAITH FUND JELENTÉS A BEFOLYT ADOMÁNYOKRÓL

Following is a list of donations since January.

Dr. Ladislau Biro, Florida	\$ 50.00
Mrs. Julia Molnar, Michigan	100.00
Mrs. Peter Baeso, Ohio	100.00
Mr. & Mrs. Paul Butti, Ohio	200.00
Maria Mester, Buffalo, N.Y.	300.00
Mr. & Mrs. Alex Banyai, N.Y.	200.00
Mr. & Mrs. Stephen Salamon, N.Y.	55.00
Frank Schmatz, N.Y.	25.00
Mr. & Mrs. Ronald Rivera, N.Y.	25.00
Mr. & Mrs. Michael Matrai, N.Y.	50.00
Mr. & Mrs. Denys Fanehal, Calif.	500.00
Mrs. Joseph Muha, Calif.	300.00
Mr. & Mrs. Joseph Gallai, Calif.	20.00

Anonymous, Calif.	5.00
Mrs. John Halas, Florida	10.00
Dr. Ladislau Biro, Florida	50.00
Mrs. Ethel Walter, Pennsylvania	10.00
Mr. & Mrs. W. Toth, Toronto	200.00
Mr. & Mrs. Daniel Toth, Toronto	40.00
Mr. John Podobnyi, Toronto	150.00
Mr. & Mrs. S. Kuti, Toronto	50.00
Mr. & Mrs. Victor Toth, Toronto	20.00
Mr. Julius Nagy, Toronto	50.00
Mr. & Mrs. John Kuti, Toronto	25.00

Mr. & Mrs. G. Hortulányi, Toronto	100.00
Mr. & Mrs. John Sartner, Toronto	20.00
Mrs. Julia Szues, Toronto	20.00
Mr. & Mrs. Joe Kuti, Toronto	20.00
Rev. & Mrs. John Viczian, Toronto	50.00
Rev. & Mrs. Michael Major, Ohio	10.00

Mrs. Jack Steg

(Az adakozók szíves figyelmébe: Egyik-másik előző számunkban a megajánlásokat közöltük. — Most a tényleges adományokat hozzuk. Szerk.)

Vidám elme jó orvosság

Egy prédikátor meglátogatta egyik tagját. A lakásban igen sok könyv hevert szanaszét. "Miért nem helyezed azokat a könyveket könyvpolcra?" — kérdezte a prédikátor. "Azért, mert könyvpolcot senki sem ad kölcsön" — hangzott a felelet.

"A halászat két alkalommal igen jó", szolt a tapasztalt horgász. "Az egyik mielőtt kimentél halászni, a másik, miután eljöttél."

Pszichológusok állítják, hogy a leányok férjhezmenéskor azokat a vőlegényeket részesítik előnyben, akik a papájukra hasonlítanak. Ez a magyarázata annak, hogy a mamák miért sírnak az esküvőkön.

A kisfiú almamagot eszik az utcán. Megszólítja a rendőr: "Mit eszel fiam?"

"Almamagot."
"És mire jó az?"
"Fejleszti az ember esztét."
"Adjál nekem is párat, kisfiam."
"Nem olyan egyszerű ez, mert ez nagyon drága. Egy szem húsz cent."
"Na jó, itt van egy dollár, adjál öt szemet."

Amikor a rendőr elragcsálta a magokat, elgondolkozott és visszament: "Becsaptál engem, kisfiam! Egy dollárért vehettem volna annyi almát, amelyben ötször annyi mag van!"

"Dehogyan csaptam be" — válaszolt a fiú — "még csak öt szemet evett meg és már is mennyivel okosabb lett."

Az alázat különleges, érthetetlen természetű. Abban a pillanatban, amikor azt hiszed, hogy alázatos vagy, már nem vagy az.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1974. március 24. Nyújtsuk a legjobbat! Ap. cs. 6:8—11; 7:54—60.

Aranymondat: Zsid. 12:1—2.

Hétfő, márc. 18. Kegyelemmel és erővel teljes. Ap. cs. 6:8—15.

Kedd, márc. 19. Hit által jöttek ki. Ap. cs. 7:2—8.

Szerda, márc. 20. Szolgáltak, tanul-tak. Ap. cs. 7:9—22.

Csüt., márc. 21. Isten megbízta őket. Ap. cs. 7:30—38.

Péntek, márc. 22. Hűek maradtak az elnyomás alatt. Ap. cs. 7:54—8:3.

Szombat, márc. 23. Minden erővel a cél felé. Zsid. 11:32—12:2.

Vas., márc. 24. Vedd fel a keresztet és kövess. Máté 16:21—26.

Vasárnapi iskolai lecke. 1974. március 31. Az emberi akadályok leküzdése. Ap. cs. 8:18—31.

Aranymondat: Gal. 3:28.

Hétfő, márc. 25. Leküzdtek a vallási akadályokat. Ap. cs. 8:4—13.

Kedd, márc. 26. Leküzdtek a faji ellentéteket. Ap. cs. 8:26—39.

Szerda, márc. 27. Leküzdtek a féltékenységet. Kor. I. 3:1—11.

Csüt., márc. 28. Leküzdtek a nemzetiségi akadályokat. Gal. 2:1—10.

Péntek, márc. 29. Leküzdtek a társadalmi válaszfalakat. Filemon 8—20.

Szombat, márc. 30. "Szeressétek egymást." Ján. I. 4:7—12.

Vas., márc. 31. Az Isten gyermekei. Ján. I. 5:1—5.

Vasárnapi iskolai lecke. 1974. április 7. Hűek a kicsiny megbízatásban. Ap. cs. 9:10—17; 23—30.

Aranymondat: Róma 12:4—5.

Hétfő, ápr. 1. Saul az üldöző találkozik az Úrral. Ap. cs. 9:1—10.

Kedd, ápr. 2. Anániás fogadja Saulust. Ap. cs. 9:10—19/a.

Szerda, ápr. 3. A hívők segítik Sault a menekülésben. Ap. cs. 9:19/b—25.

Csüt., ápr. 4. Barnabás védelmébe veszi Saul. Ap. cs. 9:26—31.

Péntek, ápr. 5. Dorkás, a jótétemények asszonya. Ap. cs. 9:36—43.

Szombat, ápr. 6. Minden hívőre szükség van. Kor. I. 12:14—27.

Vas., ápr. 7. Egy test tagjai. Kor. I. 12:4—13.